

ஹயக்ரீவமணித்ரயமாலிகா
லக்ஷ்மி ஸ்லோகங்கள்
முதலியவை

சுண்டபாளயம் பூர்ணி ராமபத்ரகவி

SRI HAYAGREEVAR
AND
SRI LAKSHMI SLOKAS

By

SUNDAPALAYAM SRI RAMABADRA KAVI

ஹயக்ரீவமணித்ரயமாலிகா
 லக்ஷ்மி ஸ்லோகங்கள் முதலியவை
 சண்டபாளயம் பூரி ராமபத்ரகவி

SRI HAYAGREEVAR
 AND
 SRI LAKSHMI SLOKAS

By

SUNDAPALAYAM SRI RAMABADRA KAVI

இது மயிலாப்பூர் ஸ்ரீ பி.விகிருஷ்ணஸ்வாமி அப்யங்கார் குமாரர்கள் பி.கே.தீர்நிவாஸன், கேசம்பத் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

கார்த்திக் பிளாடஸ்

13/3, நல்லப்பன் தெரு, மயிலாப்பூர்

சென்னை - 600 004

மே 1999

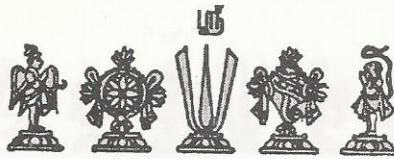
விலை. ரூ.5/-

Typesetting and Printed by :

LAKSHMI GRAPHIC PRINTS

36 Nainiappa Maistry Street, Royapettah, Chennai - 600 014

Phone : 854 5410, 858 6942

பொருள்டக்கம்

பக்கம்

1.	ஸ்ரீமுகம்	1
2.	ஸ்ரீராமபத்ராசாரியர் வாழ்க்கை வரலாறு	7
3.	ஹயக்ரீவமணித்ரயமாலிகா	11
4.	உடுராசிதசகம் (லகங்மி சலோகம்)	23
5.	ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன் மங்களம்	41
6.	ஊஞ்சல் பாட்டு	44
7.	ஆரத்தி பாட்டு	44

படங்கள்

1.	ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸவரதன் - சுண்டபாளையம்	3
2.	ஸ்ரீ ராமபத்ராச்சாரியர்	5
3.	ஸ்ரீ லகங்மி ஹயக்ரீவர்	9
4.	ஸ்ரீ பத்மாவதி தாயர் - சுண்டபாளையம்	21
5.	ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன்	39

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நமः
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நமः
ஸ்ரீமதே வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நமः
ஸ்ரீமதே ரங்கநாத மஹாதேசிகாய நமः

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகாய நமः
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நமः
ஸ்ரீமதே பகவதே பாஷ்டகராய மஹாதேசிகாய நமः
ஸ்ரீரங்கநாத தில்யமணி பாதுகாப்பாம் நமः

ஸ்ரீ ரங்கம்
ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆண்மம்

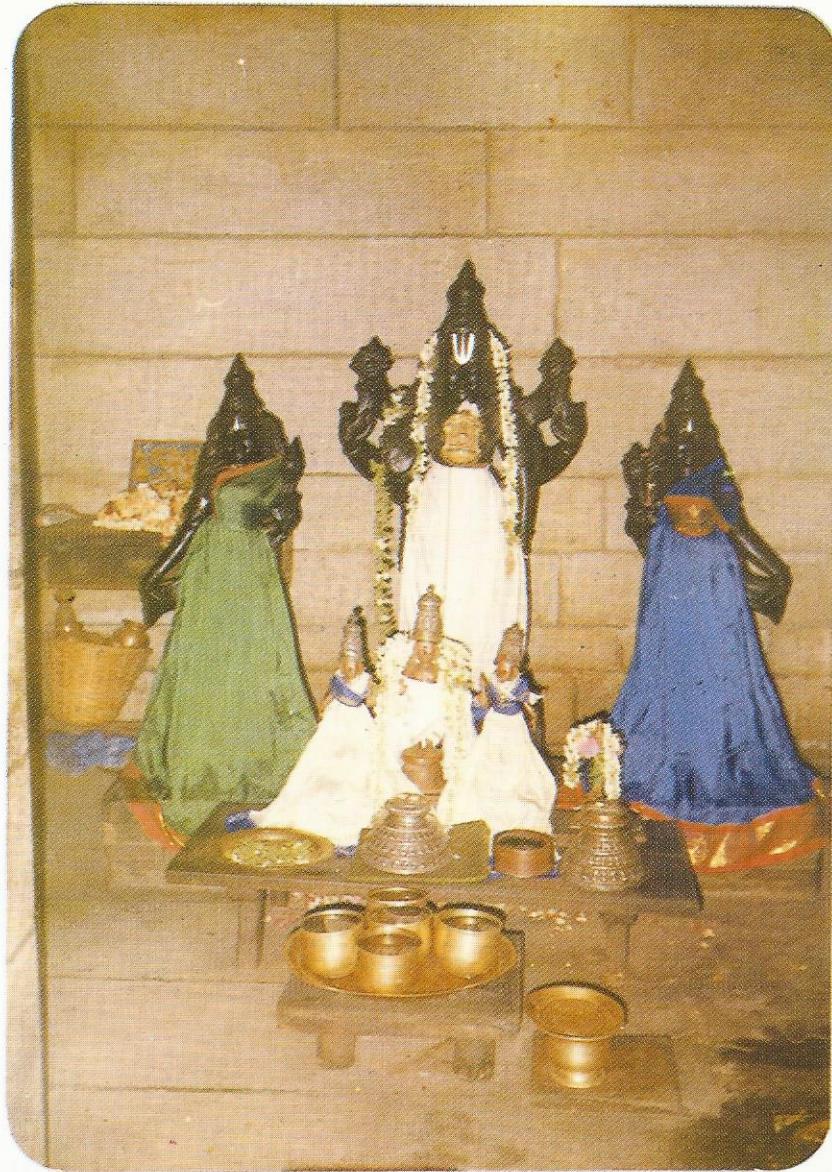
முகாம் : சென்னை
தேதி : 13-4-99

ஸ்ரீமத் பரமஹமம் ஸேத்யாதி
ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகன்
ஸ்ரீமுகம்

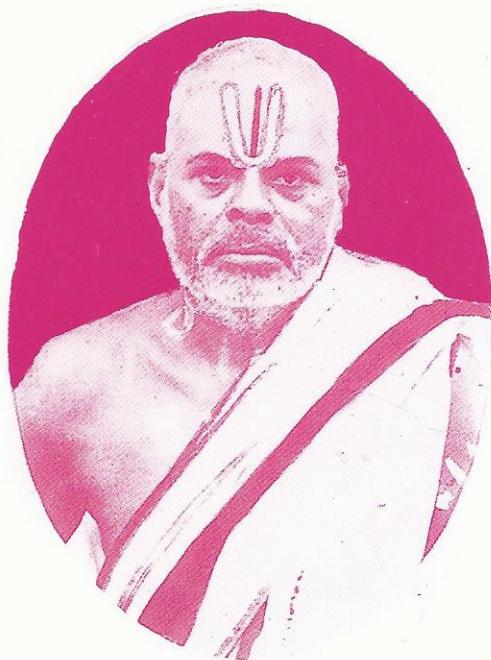
ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை தேசிகன் ஸம்ப்ரதாயத்தில் நம் ஆஶ்ரம பரம்பரையில் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந வைராக்ய நிதியாப் ஜகத்தரவித்தாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன் ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகனிடம் ஆஶ்ரயித்த "அலஷ் திச்கஜங்கள்" என்று புதூப்படும் சில்லுப்பக்கில் ஒருவரான தர்மாசாஸ்தர சண்டோஷயாப் மஹாவித்வான் ஸ்ரீ உபவேராமபத்ராச்சாபாரா ஸ்வாமியின் பெருமை விலக்குமானானது. இப்பும்ஹான் பல தர்மசாஸ்தர விசார க்ரந்தங்களும், பல சாஸ்தர க்ரந்தங்களும் அருளிய மஹான். மற்ற ஸம்ப்ரதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் தர்மசாஸ்திரங்களில் ஏற்பாடும் ஸந்தேஹங்களுக்கு இவருடைய க்ரந்தங்களை இன்றும் ப்ரமாணமாகக் கொள்கின்றனர்.

இவர் அருளிய "ஹயக்ரீவனித்ரயமாலிகா", "ஸ்ரீலக்ஷ்மி கலோகங்கள்" இவற்றை தற்போது வெளியிடயிருப்பது ஆஸ்திக்கர்களுக்குச் செய்யும் பேருப்பாராகும். எல்லோரும் க்ரந்தத்தை வாங்கி பயன்டையும்படி பெரியபெருமாளையும், ஸ்ரீவாசார்ய பாதுகைகளையும் ஸ்ரீமதாண்டவன் ப்ரராதித்து பலமந்த்ராக்ஷதை அனுங்கவித்தபடி.

ஸ்ரீமதாண்டவன் நியமனப்படி
வித்வான் மாதவாசார்யன்
ஸ்ரீகார்யம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸவரதன்
சுண்டபாளயம்

SUNDAPALAYAM SRI RAMABADRACHARIAR

1840-1904

SUNDAPALAYAM SRI RAMABADRACHARIAR

Great poets and geniuses have born in this country and have left valuable and innumerable works of very high order. One such is our poet Sri Ramabadra Kavi.

Sri Ramabadrachariar was born in 1840 in the village Sundapalayam, near Coimbatore. He was the middle son of three to his parents, all of them well educated. This village was famous in those days for hosting and honouring Vaishnavite scholars. Our Ramabadra Kavi's father used to invite pandits of not only Vishistathvaitha but also Dwaitha and Adwaitha sects. Young Ramabadran used to interact with the visiting pandits and scholars and enriched his knowledge well in Sanskrit, Vedas, Upanishads and Sastras.

In 1868, when he was 28 years his family moved to Srirangam. He made further advancement in studies under the great famous saint known as Periyandavan. Within short time, even his co-disciples had to admit his superiority over them in general demeanour and bearing, quick grasp, learning, attitude towards other inmates of the Ashram. He came to be regarded as the foremost among the disciples of Periyandavan and as a prominent pandit. For over eight years under Sri Periyandavan, in the traditional manner, he mastered samprayada grantha and dharma sastras. At the same time his elder brother mastered Divya Prabandhams under Sri Periyandawan. They returned back to their village Sundapalayam in 1876 and both began to impart what they learnt to their kith and kin, till their end of lives.

Sri Ramabadrachariar was proficient in music and astrology also. He was the author of about 25 works on or connected with vedic religion (e.g. Hayagriva Manithraya Maalika, Sangathi Rathna Maalika, Chithrakavyam, Udurasi Dhasagam.) His work on the

details and order of rituals in daily routine - Aahnikam, is famous as authentic and even now sometimes referred to for guidance in Srimad Andavan Ashramam and Sri Ahobila Matt institutions.

His poetical works are noted for their versatility, purity, elegance and grace of language, originality in thought, rich imagery, majesty of expression, aptness in the choice of words, word play, sweetness in recitation and adaptability to music. Many of his poems are intended for and capable of being imbedded in pictures. There are puzzles, riddles and cross words in poem form.

He had also composed many musical compositions, folk songs on a variety of subjects fit for being sung on religious and socio-religious occasions like temple festivals and marriages. e.g. Oonjal Song, Aarthi Song, Ethsarigai, Mangalasasanam, Odam etc.

In 1895, he made pilgrimage to various sacred places and well known shrines (Thirupathigal), finally to Kancheepuram, near Madras. Here he stayed for over a year and made further studies under another great scholar of that time by name Sri Pillaipakkam Gopala Chariar Swami, who later adorned the famous Acharya Peetam of Sri Ahobila Mutt as the 37th Jeer Swami.

Though born in a very rich family, he lived a simple and orthodox life following piety and austerity. By his good nature and perfect humility, he was popular in the Coimbatore and adjoining Districts and respected by all. He lived upto the very high traditions set by his forefathers and in some respects even excelled them. His wife was known to be also a very good and kind natured woman, dutiful to her husband and devoted to her children. They had five sons and three daughters. Sri Ramakavi did not live to a great age. He died at the age of 65 in the year 1904 leaving his wife, sons daughters besides numerous sishyas and admirers. After eight years in 1912 his wife joined him in heaven.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி ஹயக்ரீவர்

(ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகனால் ஆராதிக்கப்பட்டது)

பரகாலமடம்

॥ శ్రీ: ॥

॥ హయగ్రివమణిత్రయమాలికా ॥

ఖ్రయకోవమన్నిత్రయమాలికా

(సుంటపాణయమ్ ప్రుణి రామపత్రాశ్చాయిర్)

1. వన్డె హయాననం తం మందేతరమోదవల్లికాకందమ् ।

కిం దేవైరితమే విందేయుస్తాన్వినష్టలక్ష్మీకా: ॥

వంంటే ఖ్రయాన్నమ్ తమ

మంంతోతా మోతవల్లికాకంంతమ్ ।

కిం తేవెరితిసర్ మో

వింంతేయుస్తాన్వినష్టలక్ష్మీకా: ॥

మందేతర అగావిల్లాత మోద ఆణంతమాకిర్ వల్లికా కొటికు కండ ఆణివో పోలిరుక్కుమ తం పిరాలిత్తిపెఱ్ర హ్యా నన కుతిణ ముకంకుటుణ్ణాన ఖ్రయకోవణ వన్డె వణాంగుకిర్ఱెన. మే ఎనకు ఇతరై: మంం దేవై: తేవతెకగాల కిం ఎన్న పయన్ ? వినష్టలక్ష్మీకా: లకంంమీక్కటాకషంమ ఇల్లాతవర్కగెలో తాన్ అంత తేవతెకగాల విందేయు: వఘిప్పువార్కగాల.

ఎల్లాలుయర్ర ఆణంతత్తిర్కు ఉరైవిటమాన ఖ్రయకోవణ వణాంగుకిర్ఱెన. మంం తేవతెకగాల యాతుమ పయనిల్లెల. లకంంమీక్కటాకషంమ ఇల్లాతవర్కగెలో అవార్కగాల వణాంగువార్కగాల.

2. సురద్రుగ్వచ్ఛిదపి స్వభావాత్సురద్రుగ్వచ్ఛిదయం న చాహో ।

అపి స్వయం వాజిముఖోఽపి నష్టాం భవస్వరూపాం బడబాం కరోతి ॥

సారత్తంగు కాంవస్సిత్తపి సువపావాత

సారత్తంగు కాంవస్సిత్తయమ్ నుశాఖోర్మా ।

அபி ஸ்வயம் வாஜிமுகோபி நஷ்டாம்
பவஸ்வருபாம் படபாம் கரோதி ॥

அய் இவர் ஸ்வभாவாத் இயற்கையிலேயே சுரத்துங்காவிச்சித்திபி தேவவிருக்ஷமான கல்பகத்தின் காலத்தைப் போக்குவராயிறந்த போதிலும் சுரத்துங்காவிச்சித் தேவவிருக்ஷத்தின் காலத்தைப் போக்குவரல்லன் (இது விரோதம் பரிஹாரம் சுரத்துங்காவிச்சித் தேவர்களுக்கு துரோகம் செய்யபவராக ந இல்லை) அஹ ஆச்சியம்! அபி இன்னும் ஸ்வய தான் வாஜிமுக: அபி குதிரைமுகத்தவராயினும் ஭வஸ்வரூபமான கட்டுவா குதிரையை நஷ்ட கருதி அழியச் செய்கிறார். (குதிரை முகத்தவர் குதிரையை அழியச் செய்கிறார் என்பது விரோதம், படபாம் என்று குதிரை முகத்தோடு கூடியதும், என்றும் அணையாததுமான காலாக்னி கடல் நடுவே உள்ளது. ஸம்ஸாரம் அதற்கொப்பானது. ஆகவே ஸம்ஸாரமாகிற படபாக்னியை அழிக்கிறார் என்று பொருள் கொண்டால் விரோதத்திற்கு பரிஹாரமாகிறது)

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவர் கொடையில் கல்பவிருக்ஷத்தை விஞ்சகிறார். தேவர்களுக்கு நன்மை செய்வதோடு அவர்களின் துரோகிகளை அழிக்கிறார். குதிரை முகத்தவராயினும் பிறப்பு என்னும் கொடிய குதிரை முகத்தையுடைய படபாக்னியை அழிக்கிறார். எல்லோருக்கும் மோகஷத்தையளிக்கிறார்.

3. மூகோபி த்வநயனப்஦வீं யாதி சேடாக்ஷபாயா
வாசா தஸ்யப்ரதி஬ு஧வபு: கேவல் நைதிகம்பம् ।
கிந்து ஶ்ரீமந் தदभிரचிதஸ்வியஶாஸ்திரப்ரசார -
ப்ரிதாஹிஶப்ரகலித்திர: ஶ்லாघநாட் ஭ூரபீயம् ॥

மூகோபி தவந்தநயனபதவீம் யாதி சேதாக்ஷபாத்யா
வாசா தஸ்யப்ரதி஬ு஧வபு: கேவலம் நைதிகம்பம் ।
கிந்து ஸ்ரீமந்ததபிரசிதஸ்வீய சாஸ்த்ரப்ரசார -
ப்ரிதாஹிஶப்ரகலித்திர: ச்லாகநாத் பூரபீயம் ॥

ಶ್ರೀಮದ್ ಲಕ್ಷಣಿಯಿಟನ ಕೃಷ್ಣ ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಪೆಗ್ರೂಮಾಜೆ ಸ್ವರ್ಗ: ಅಪಿ ಉಣಿಮಯಾಗಿರುಂತ ಪೋತಿಲ್ಲಿಮ ಇಗ್ರುವನ್ ತವನಯನಪದವೀ ಯಾತಿ ಚೆತ್ ಉನ್ ಕಟಾಕಷಿತ್ತನಿಂತ್ ಇಲೆಕ್ಕಾಕ ಆಖಾನಾಕಿಲ್ ತಸ್ಯ ಅವನುಣೈ ಆಕ್ಷಪಾದ್ಯಾ ವಾಚಾ ನಂಂರಾಕ ಎತ್ತಿರ್ತತ್ ವಾತಮ ಕೆಪ್ಪುಮ ಆಂಱಲುಣೈ ವಾಕ್ಕಿನಾಲ್ ಪ್ರತಿಬುಧವಪು: ಕೆವಲ್ ಇವೆಬಾಗ್ರ ಪಣಿತಣುಣೈ ಉಟ್ಟಿಮಟ್ಟುಮ ಕಮ್ ನಡುಕ್ಕತ್ತತ್ ನ ಏತಿ ಅಟವತ್ತಿಲ್ಲಿ. ಕಿನ್ತು ಆನಾಲ ತದಭಿರಚಿತ ಅವನಾಲ ಕೆಯ್ಯಪ್ಪಟ್ಟುಮ ಸ್ವಿಯ ತನ್ನಣುಣೈ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಚಾರ ಸಾಂತ್ರಿರಾವಿಶಾರತ್ತಿನಾಲ್ ಪ್ರೀತಿ ಸಂತೋಷಾಭಿಮಾನಿತ್ತ ಅಹಿಶ ಆತ್ಮಿಕೆಷಣಾಲ ಪ್ರಕಲಿತ ಕೆಯ್ಯಪ್ಪಟ್ಟ ಶಿರ: ಶ್ಲಾಘನಾತ್ ತಳೆಯಷೆಪ್ಪಿನಾಲ್ ಇಯಂ ಭೃ: ಅಪಿ ಇಂತ ಪ್ರಮಿಯುಮ ಕಮ್ ಏತಿ ನಡುಕ್ಕತ್ತತ್ಯಾಟೆಕಿರ್ತು.

ಉಣಿಮಯಾನಾಲ್ಲಿಮ ಖ್ಯಾತಿಗೆಕಟಾಕಷಿಮ ಪೆಗ್ರೂವಾನಾಕಿಲ್ ಎಪ್ಪಡಿಪ್ಪಟ್ಟ ಪಣಿತಣೈಯುಮ ಎತ್ತಿರ್ತತ್ ವಾತಮ ಕೆಯ್ಯುಮ ತಿರಿಮೆಯೆ ಅಟವಾಂ. ಅವನ್ ಸಾಂತ್ರಿರ ಪ್ರರವಸನಿತ್ತಾಲ್ಲಿ, ವಾತತ್ತಾಲ್ಲಿ ಕೇವಲ್ ಪಣಿತರ್ಕಳ್ ಮಟ್ಟುಮ ನಡುಕ್ಕತ್ತತ್ ಅಟಕೀನಿನ್ನಿಲ್. ಆಯಿರ್ ನಾಬು ಪಣೆತ್ತ ಆತ್ಮಿಕೆಷಣುಮ ಅವನೆಪ ಪೋರ್ರಿತ ತಳೆಯೆ ಅಷಕ್ಕ ಪ್ರಮಿಯೆ ಆಂತ್ರಿಕೆಷಣೆ ತಳೆಯಾಲ ತಾಂತ್ರಿಕುವತ್ತಾಕ ನ್ನಾರ್ಕೆಜಾನಿಕೆ.

ಅಂಶಪಾದ: ಎನ್ನಾಲ ತರ್ಕಕ ಸಾಂತ್ರಿರತ್ತತೆಸ ಕೆಯ್ತ ಕೆಳಾತಮಮುನಿವರ್ ಎನ್ನು ಪೊಗ್ರೂನ್, ಅವರಾಲ ಆತ್ಮಿಕಪಪ್ಪಟವರ್ಕು ಎತ್ತಿರ್ತತ್ ವಾತಮ ಕೆಯ್ಯುಮ ತನ್ನಿಮೆಯಿಟ್ಟೆಯತ್ತು ಎನ್ನು ಕೊಂಳಾ ವೆಣ್ಣುಮ.

4. ಅವ್ಯಾಜಸದ್ಯಾಭಿ: ಕ್ರಿಯಾದಾರ್ಯಾನಿಶಾಪ್ರಭಾತಶ್ರೀ: |

ಅವ್ಯಾದವಾದಸಾರಾದ್ವಿಕಾರೋ ಹಯಾನನೋ ದೇವ: ||

ಅಂಬಯಾಜ್ಞಿಷತ್ತಯಾಪತ್ತಿ: ಕ್ರಿಯಾತ್ಥಾಯರ್ ನಿಶಾಪ್ರಪಾತಪ್ರಿ: |

ಅಂಬಯಾತ ಪವಾತಸಾರಾತ ಪವಯಾಕಾರೋ ಖ್ಯಾನಂನ್ರೋ ತೇವ: ||

ಅವ್ಯಾಜ ನಿರ್ವಹಿತುಕುಮಾನ ಸದ್ಯಾಭಿ: ಸಿಂಹತ ಕರ್ನಣಕ್ಕಲಾನವರ್ಗುಮ ಕ್ರಿಯಾದ ಅರ್ಕಂಕಳಿನಿಂ ಆಯು: ಆಯುಣಾಕಿರ್ ನಿಶಾ ಇರವುಕ್ಕ ಪ್ರಭಾತಶ್ರೀ: ಅಂತಿಮ ಕಾಲೆ

வேளையானவரும் அல்லது காலைக்கு அழகு தரும் ஸாங்யனானவரும்) ஭வ்யாகார: அழகிய திருமேனியையுடையவரும் தேவ: மாபெரும் தெய்வமுமாகிய ஹயான: ஹயக்கீவன் அசாராத் ஸாரமற்ற ஭வாத் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து அவ்யாத் காப்பாற்றுட்டும்.

நிர்வேஹதுக கருணைக்கடலும், கனவிருளகற்றும் கதிரவன் போன்று அரக்கர்களின் ஆயுளை அழிப்பவரும், அப்போதைக்கப்போது தெவிட்டாத ஆராவமுதமாய் இருப்பவருமான ஹயக்கீவப் பெருமான் ஸாரமற்ற இப்பிறவிப் பிணி தீர்த்து நம்மைக் காத்தருள்வாராக.

5. தவாடிதிய் பदமாருக்ஷராதிமந்தே பதமேதி லோக: |

இங் துரட்சப்ரமுख த்வரிய் பஂ ஶாண்ய் ஶரணஜ்ச மே ஸ்யாத் ||

தவாத்விதீயம் பதமாருக்ஷா:

அநாதிமந்தே பதமேதி லோக: |

இதம் தூரங்கப்ரமுக த்வதீயம்

பதம் சரண்யம் சரணம் ச மே ஸ்யாத் ||

துரட்சப்ரமுख பரிமுகத்தேசனே! தவ உம்முடைய அடிதிய் இணையில்லாத பஂ திருவடியை ஆருக்ஷ: அடைய விரும்புகின்ற லோக: ஜனஸமூஹம் அஞ்ச கடைசியில் அனாடி சாக்வதமான பஂ லோகத்தை, (பரமபதத்தை) ஏதி அடைகிறது த்வரிய் உம்முடையதான இங் இந்த பஂ ரு திருவடியோவென்றால் மே எனக்கு ஶரண்ய் அடையத்தகுந்த இடத்தை அடைவிப்பதாகவும் ஶரண் புகவிடமாகவும் ஸ்யாத் ஆகட்டும்.

பூரி ஹயக்கீவப் பெருமானே! இவ்வுலகத்தோர் தேவர்ருடைய இணையில்லாத பாதகமலத்தைச் சேவதற்காக கடைசியில் நித்யமான ஓர் உலகத்திற்குப் போகிறார்கள். ஆனால் தேவர்ருடைய திருவடியே அடியேனுக்கு பிராப்யமாகவும் ப்ராபகமாகவும் அமையக்கடவது தேவர்ருடைய திருவடியையடைவதற்கு தேவர் திருவடியையே புகலாகப் பற்றுகிறேன் என்பது கருத்து).

6. ஆஸ்ய வாஜிநநஷமஹிமஶிபதே த்வं ஸ்வகியே
 தாஸ்ய குர்யா யதி கருணயா மாமனந்யாஹ்ஶோஷம् ।
 அत்ரை த்வच்சரணயுगலீஸெவநாக்ஷா் ஸு஧ா் தா்
 பாஸ்யாமி (ப்ராப்யாமி) த்வத்புனராவृத்தி நேஞ்சாமி ஸத்யம் ॥

ஆஸ்யேவாஜ்ஜிந்நநகமஹிம பூநிபதே த்வம் ஸ்வகீயே
 தாஸ்யே குர்யா யதி கருணயா மாமனந்யார்ஹூசேஷம் ।
 அத்ரைவ த்வச்சரணயுகள் ஸேவனாக்யாம் ஸாதாம் தாம்
 பாப்ராப்) ஸ்யாமி த்வத்பதமபுநராவர்த்தி நேஞ்சாமி ஸத்யம் ॥

அனநஷமஹிம குற்றமற்ற பெருமையைடைய ஶிபதே திருமகள் கேள்வா! ஆஸ்ய
 வாஜிந் பரிமுகக் கடவுளே! த்வं நீா் மா் என்னை கருணயா கிருபையால் ஸ்வகியே
 தன்னுடைய தாஸ்ய கைங்கர்யத்தில் அனந்யாஹ்ஶோஷம் உம்மைத் தவிர வேறொருவருக்கும்
 அடிமைப்படாதவனாக குர்யா: யதி செய்வீராகில் அத் ஏவ இவ்வுலகிலேயே
 த்வச்சரணயுகலீ உம்முடைய இரு திருவடிகளினுடையவும் ஸெவநாக்ஷா் சேவை
 என்று பெயருடைய தீர்ந்ததான அந்த ஸு஧ா் அமிருதத்தை பாஸ்யாமி பருகுவேன்
 (ப்ராப்யாமி என்று வைத்துக் கொண்டால் அடைவேன் என்க) அபுனராவृதி மீண்டும்
 திரும்புதலில்லாத த்வத்பு உம்முடைய இருப்பிடமான பரமபதத்தை ந இஞ்சாமிநான்
 விரும்பவில்லை. ஸத்ய இது உண்மை.

குறைவில்லாத குணக்குன்றாகிய திருமகள் கேள்வா! பரிமுகத்தசனே! உமக்கு
 உரியவனாகிய என்னை தேவோருக்கு அடிமை செய்ய அருள் புரிந்து ஏற்றுக்
 கொள்வீராகில் அடியேன் இம்மையிலேயே தேவோர் திருவடி இணைக்கு ஸேவை
 செய்வதாகிற சிறந்த அமிருதத்தைப் பருகுவேன் 'ந ச புந ராவர்த்ததே'
 என்று பேசப்பட்ட தேவோருடைய அவ்வுலகுக்கு வர ஆசைப்படவில்லை, இது
 ஸத்யம்.

7. வீர்யாடிஸदगுணாஷை கார்ய ஭க்திர்ஹயானே ஸோஜி ।
भूर्यादिरेण पायादार्या गीता हि तत्र नो मानम् ॥

வீர்யாதிஸத்குணாப்தெள கார்யா பக்திர் ஹயாநநே ஸோபி ।
भूर्यात्तरेण पायातार्या कैता ह्रि तत्र नो मानम् ॥

வீர்யாடி வீர்யம் சக்தி பலம் முதலிய எண்ணிறந்த ஸदगுணாஷை நற்குணங்களுக்குக் கடலாயிருக்கும் ஹயானே ஹயக்ரீவப் பெருமாளிடத்தில் ஭க்தி: பக்தியானது கார்ய செய்யப்பட வேண்டும். ஸ: அபி அவரும் ஭ூரி ஆடரேண மிகுந்த அன்பினால் ஹி நிச்சயம் பாயாது காப்பாற்றுவார். தत्र அவ்விஷயத்தில் ந: நமக்கு மான் பரமாணம் ஆர்ய ஗ිதா பெருமைக்குரிய பகவத்கீதை.

நாம் கல்யாணகுணங்களுக்குக் கடலான பூஞ் ஹயக்ரீவனிடம் நல்ல பக்தி செய்தோமாகில் அவர் நம்மீது பரிவு கொண்டு நம்மைக் காப்பாற்றுவார். இதற்குரிய சான்று பகவத்கீதயில் கண்ணன் அர்ஜூனனிடம் 'நீ என்னை நம்பி என் மீது உன் பாரததைப் போட்டு பக்தியுடன் உன் காரியங்களைச் செய், நான் உன்னை காப்பாற்றுகிறேன்' என்று கூறியது இதற்குப் போதிய சான்றாகும்,

ஆர்யா என்ற சொல் ஆர்யா வர்஗த்ததைக் குறிக்கிறது. இந்த ஸ்துதியில் காணும் க்லோகங்கள் மூன்றுவகையான விருத்தங்களில் இயற்றப்பட்டிருப்பதாலும் அவற்றுள் ஒன்று ஆர்யா விருத்தமாதலாலும், அவ்விருத்தத்தின் பெயர் இங்கு குறிப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

8. கராக்ஷத்தேவதா ஹயாஸ் ஭வேயமதா ப்ரதிலக்ஷஸத: ।
त्वदीक्षणादेव हि भूतिमापनुपेन्द्रवज्रायुधशङ्कराघाः ॥

கடாக்ஷத்தேவதா ஹயாஸ் பவதா ஹயாஸ்ய பவேயமத்தா ப்ரதிலப்பதஸத: ।
त्वं वै कैक्षणातेव ह्रि पूतिमापन्त उपेन्तर वज्रायुध शङ्कराघाः ॥

ஹயஸ்ய ஹயக்ரீவரே! ஭வதா உம்மால் கடாக்ஷிதஶ்சேது அருளுடன் பார்க்கப்பட்டேன்யாகில் பிதிலஷ்ஸத: அடையப்பட்ட சக்தியை உடையவளாக ஭வேய் ஆவேன் அங்கு நிச்சயம்! உபேந்தரரே! வஜ்ராயுஷஶங்கராயா: இந்திரன் சிவன் முதலிய தேவதைகள் த்வதீக்ஷணாத் ஏவ உம்முடைய அருள் நோக்காலேயே ஭ूதிம் ஜூச்வர்யத்தை ஆபந் அடைந்தார்கள். ஹி நிச்சயம்.

ஹயக்ரீவனின் கடாக்ஷம் ஏற்பட்டவனுக்கு ஞானம், பலம், சக்தி, ஜூச்வர்யம் இவை ஏற்படுவது திண்ணம். இவை எல்லாவற்றையும் குறிக்கின்றது ஸதா என்ற சொல். பகவான் உபேந்தராவதாரத்தில் இந்திரனுக்குத் தம்பியாக அவதரித்து அஸர்வர்களை ஜூயித்து இந்திரனுக்கு தேவஸாம்ராஜ்யத்தை நிலைக்கக் கூடியதார். அவ்வாறே ஓவ்வொரு ஸமயத்தில் சிவன் முதலிய தேவதைகளுக்கும் அவரவர்களின் ஜூச்வர்யத்தை நிலைக்கக் கூடியதார். இதனால் எம்பெருமானின் கடாக்ஷத்தின் மகிழை கூறப்பட்டது,

இச்சோகம் உபேந்தரவஜ்ரா என்னும் விருத்தத்தின் பெயரைக் கூறி ஸ்துதியில் கையாளப்பட்டுள்ள மற்றொரு விருத்தத்தை ஸாதிப்பிக்கின்றது,

9. டடை: கோணாஷ்யவदன மா கிஂசி஦ாலோகயேதா:

வாணிவீணாவில்ஸிதகரா நூத்யாந்மேஷிஜிவம्।

மந்தாராஹங்குதிநிர்ஸநாத்த்வக்டாக்ஷப்ரभாவாத்

மந்தாக்நாத பஶுமதிரபி ஸ்வேர்஗்ரஸ்஭ிஸ்ஸ்யாத் ॥

த்ருஷ்டே: கோணாத்தயவதந மாம் கிஞ்சிதாலோகயேதா:

வாணீவீணாவிலலிதகரா ந்ருத்யதான்மே தஜ்ஜிஹம் வம் ।

மந்தாரா ஹங்கருதி நிரஸனாத் த்வத்கடாக்ஷப்ரபாவாத்

மந்தாக்ராந்தா பசுமதிரபி ஸ்வெவர்குணைரஷ்டில் ஸ்யாத் ॥

தூஷே: கோடைக்கண்ணால் கிஞிசுத் கொஞ்சம் மான்னை ஆலோகயேதா: பார்ப்பீராகில் வீணாவில்ஸிதகர வீணாயுடன் விளாங்கும் கைகளையுடைய வாணி ஸரஸ்வதி மே என்னுடைய அதிஜிஹவ் நூக்கில் நூத்தாத் நிச்சயம் தாண்டவமாடுவாள். மந்஦ர விருந்பியதைக் கொடுக்கவல்ல மந்தாரம் என்னும் தேவலோகவர்க்ஷத்தின் அஹ்குதி காங்காந்தை நிரசநாத் போக்கவல்ல கொடையில் இம்மாற்றதையும் மிஞ்சிய த்தக்டாக்ஷஸ்ப்ரமாவாத் உர்மூடைய கடாக்ஷத்தின் மகிமையால் பஶு மதி: அபி மிருகத்தின் புத்திபடைத்தவனின் புத்தியும் ஸ்வை: தன்னுடைய அஷ்மி: எட்டு ஗ுஷை: குணங்களால் மந்஦காந்தா ஸ்யாத் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிரம்பியதாக ஆகிவிடும்.

ஹயக்ரீவப் பெருமானின் கடைக்கண் நோக்குப்பெற்ற மூடனும் மஹாகவியாகி விடுவான். அவன் நூக்கில் ஸரஸ்வதி தேவி தாண்டவமாடுவாள். தேவவர்க்கங்களான கல்பகம், மந்தாரம், சந்தானம், பாரிஜாதம், ஹரிசந்தனம் முதலிய கொடையில் பிரஸித்திப்பெற்ற ஜந்து விருக்கங்களையும் மிஞ்சிவிடும் மேன்மையுடைது ஹயக்ரீவனின் கடாக்ஷம்: விருந்பியதையெல்லாம் பெருமளவில் அளிக்கவல்லது; அதுமட்டும் ஒருவன் மேல் விழுந்துவிட்டால் அவன் மாபெரும் மூடனாயினும் அவனுடைய மிருகபுத்தியும் 1 சக்ராவா-கேழ்ப்பதில் ஆசை 2 ச்ரவணம் -கேட்டுதல் 3 க்ரஹணம் -கிரஹித்தல் (கேட்டதை) 4 தாரணம்-கிரஹித்ததைத் தேங்க வைத்தல் 5 ஊஹும்-ஊஹித்தறிதல் 6 அபோஹும்- வேண்டாதவற்றை ஒதுக்குதல் 7 அர்த்தவிழ்ஞானம்-கேட்ட விஷயங்களைத் தெளிவுடன் அறிதல் 8 தத்வ ஜஞானம் -அவற்றின் உண்மையான அர்த்தங்களை அறிதல் என்ற எட்டு குணங்களையும் பெற்று சிறப்புடன் விளாங்கும்.

இங்கு மந்தாக்ராந்தா என்ற சொல் ஸ்துதியின் மூன்றாவது விருத்தமாகிய மந்தாக்ராந்தா விருத்தத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

10. தத்தாடு஭गவத்யானநஸரோஜாத்தியியுமாய தத்

஭க்தயா வृத்தமणித்ரயிஸ்ரஜமதாஞ்சீராஸ்஭தோ ஬ுத: ।

भक्तोपाहृतभूरिभावकलनन्यायादिमां स स्वभूः
अल्पामप्युरीकरोतु हुदलंकुर्वन्तु सन्तस्तथा ॥

தத்தாத்ருக்பகவத்தயாநந் ஸரோஜாதாங்கியுக்மாய தத்
பக்தயா வ்ருத்தமணித்ரயீ ஸ்ரஜமதாத் ஸ்ரீராமபத்ரோ புத: |
பக்தோபா ஹ்ருத பூரிபாவ கலநந்யாயாதிமாம் ஸ ஸ்வபூ,
அல்பாமப்யுரீக்ரோது ஹ்ருதவங்குரவந்து ஸந்தஸ் ததா ॥

ததாடக் அப்படிப்பட சொல்லவொன்னாத மகிமையையுடைய ஭஗வத்யானந
ஹயக்ரீவ பகவானின் ஸரோஜாத்ரியுமாய திருவடித்தாமரைகளுக்கு தந்தக்தயா
அவற்றிலுள்ள பக்தியால் வृத்தமணித்ரயீஸ்ரஜ் மூவகை ரத்தினங்களென்னத் தகும்
மூவகை விருத்தங்களாலாகிய பாமாலையை ஶ்ரீராம஭ாத: ஸ்ரீராமபத்ரன் என்ற
குடி: பண்டிதர் அடாத் அளித்தார். ஸ: ஸ்வभू அவ்வெம்பெருமான் ஭க்தோபாஹத்
பக்தனால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது ஸ்வல்பமாயினும் ஭ूரி஭ாவகலனன்யாயாத் அது
அந்திக் என்று கொள்ளும் திருவுள்ளாத்தவன் பகவான் எங்கிற நியாயத்தால்
இமான் அல்பா அபி இது சிறியதாயினும் உரரிகரோது பெரிதாகவெண்ணி
அங்கீகிக்கட்டும் த஥ா அப்படியே ஸந்த: பெரியோர்கள் ஹட் ஹ்ருதயத்தை
அல்குர்வந்து ஆழபூடுத்திக் கொள்ளட்டும்.

சொல்லவொன்னாத மகிமையையுடைய ஹயக்ரீவ பகவானின் திருவடித்
தாமரைகளில் அவற்றின் மீதுள்ள பக்திப் பெருக்கால் ராமபத்ரகவி மூவகை
விருத்தங்களில் (ஆர்யா, உபேந்த்ரவஜ்ரா, மந்தாக்ராந்தா) அமைத்துப்பாடி,
அத்திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்த இப்பாமாலையை, பக்தன் சிறிது கொடுத்தாலும்
அதை ஏராளம் என்று கொள்ளும் சீரிய திருவுள்ளாம் படைத்த எம்பெருமான்
சாதாரணமான ஸ்த்ரியாயினும் இதைச் சிறந்ததென்று கொள்ள வேண்டும்.
அவ்வாறே மஹான்களும் இத்தத்தியைத் தங்களுக்கு ஹ்ருதயங்கமமாக ஏற்றுக்
கொள்ள வேண்டுமென்று பிராந்தத்தின்து இத்தத்தியைத் தலைக் கட்டுகிறார்.

ஸ்ரீ ஹயக்ரீவாய நம:

ஸ்ரீ பத்மாவதி தாயார்
சுண்டபாளயம்

॥ தடு ராசி ஦ஶகம் ॥

உடுராசி தசகமாலா

(கண்டபாளையம் ஸ்ரீ ராமபத்ராசாரியர்)

இருபத்தியேழு நகஷத்திரங்களையும் உடு என்றால் நகஷத்திரம் பன்னிரண்டு ராசிகளையும் அவைகளின் வரிசைக்கிரமப்படி பத்து சூலோகங்களில் அமைந்துள்ளதான் இந்த உடுராசி தசகமாலை என்னும் ஸ்தோத்திரம். இது பிராப்டி லகஷ்மி யின் பேரில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. முதலில் ஒரு த்யான சூலோகமும் கடைசியில் கவியின் ஸமர்ப்பண சூலோகமும் ஆக மொத்தம் பன்னிரண்டு சூலோகங்களாகும்.

நகஷத்திரங்கள், ராசிகளின் பெயர்களை வித்வான் ஸ்ரீராமபத்திரர் சாதுர்யமாக சூலோகங்களுக்கு ஏற்ப அர்த்தத்துடன் கையாண்டிருக்கிறார். இதனால் சூலோகங்களின் காம்பீஸம் பாதிக்கப்படாமல் கூடுதலாக உள்ளதுதான் இக்துதிநூலின் சிறப்பு.

இச்சூலோகத்தை தினமும் சொல்வதன் மூலம் ஸ்ரீமஹாலகஷ்மியின் கடாக்ஷத்தை பெறலாம். துன்பங்கள் நீங்கி, விரும்பிய பலன் கிடைக்கும்.

வந்தே லக்ஷ்மி ஜல஧ிதனயா வாஞ்சிதார்ப்பிரத்ரி

வைகுண்஠ரஸ்தலனிஜபடா வத்ஸலாமாஶிதேஷு।

஬்ரஹ்மோனப்ரभृதிஸகலாமர்யஶிரிர்ஸ்஥ஷா

ரத்நஸ்தோமப்ரஸ்மரமஹாகாந்திராஜிதாங்஗ிம் ॥ १ ॥

வந்தே லக்ஷ்மீம் ஜலதிதநயாம் வாஞ்சிதார்த்த ப்ரதாதரீம்
வைகுண்஠ோரஸ்தல நிலைதாம் வத்ஸலாமாஶிதேஷா ।
ப்ரஹ்மோந ப்ரப்ருதி ஸகலாமர்யஶீர்ஷல்தபூஷா
ரத்நஸ்தோம ப்ரஸ்மர மஹாகாந்திநீராஜிதாங்கிம் ॥ (1)

ஜலாධிதனயா் சமுத்திரத்தின்கண் தோன்றியவரும் வாஷிதார்ப்பிரடார்டி விரும்பிய பொருள்களைக் கொடுப்பவரும் வைகுட்டாரஸ்தலனிஜப்பட் டூி மஹாவிஷ்ணுவின் திருமார்பை வாசஸ்தானமாகப் பெற்றவரும் ஆதிதே வத்ஸல் பக்தர்களிடம் அன்ப பூண்டவரும் விரோதானப்ரभுதி சுக்ளாமர்த்தி பிரமன், சிவன் முதலிய எல்லா தேவதைகளினுடையவும் ஶரிஷ்டாபூஷா சிரோபூஷணங்களிலுள்ள ரத்ஸ்தோம ரத்ன சமூகங்களினுடைய பிரஸ்மர பரவுகிற மஹாகாந்தி பேரொளியால் நீராஜிதாஇப்ரிம் ஆரத்தி எடுக்கப்பட்ட (அழகுபடுத்தப்பட்ட) திருவடிகளையுடையவருமான லக்ஷ்மி டூி மஹாலக்ஷ்மியை வந்தே வணங்குகிறேன்.

கடவின்கண் தோன்றியதால் பூர்மஹாலகங்மி கடவின் பெண் என்று வழங்கப்படுகிறாள். விரும்பிய பொருள்களைக் கொடுக்கும் இயல்புடையவள், பூர்மஹாவிள்ளுவின் திருமார்பில் வீற்றிருத்தலால் திருமார்பையே வாசஸ்தானமாகவுடையவள் என்னப்பட்டது. பக்தவத்ஸலை என்பது ஸ்பங்டம். பிரமன் சிவன் முதலிய சகலதேவதைகளும் இவளுடைய திருவடிகளில் தங்கள் திருமுடியையிட்டு சேவிப்பதால் அத்திருமுடியிலுள்ள திருவாபரணங்களிலுள்ள ரத்னங்களின் சிறந்த காந்தி இவள் திருவடிகளை அழிக்குபடுத்தி அவற்றுக்கு ஆரத்தி எடுப்பதுபோல் விளங்குகிறது. இப்படிப்பட்ட திருவடிகளையுடைய பூர்மஹாலகங்மியை விரும்பிய பலன் கிடைப்பதற்காக பக்தன் என்கிற முறையில் அடிப்படையில் ஏன்று கருத்து,

மஹாலக்ஷ்மி அஷ்டோத்தரி சுவேகத்தில் அம்ருதஸலவைஜயான வகையிக்கு அம்ருதா என்று ஒரு நாமாவளி (அசோகாம் அம்ருதாம் தீப்தாம்). இவளை துதி செய்யும் கவி சீ. வெம்) என்ற அம்ருத பீஜான வார்த்தையுடன் மங்கள சுவேகத்தை ஆரம்பிக்கிறார். மா் வகையை குறிக்கும் சொல். இச்சுவேகம் “ம” எண்தில் உள்ளது, புலவளின் சந்தஸ் முதலியவற்றில் உள்ள ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகிறது. ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகினின் ஸ்ரீ ஸ்துதியைப் போல் மந்தாக்ராந்தா வருத்தம் காண்க.

पद्मे वन्दे पदसरसिजं तावकं त्वत्कटाक्षात्

अविन्यस्तौषधित इव रुडनाशमेत्यस्मदश्रीः।
देवैरन्यैर्नक्षिमपि भरण्योपमस्तत्प्रसादः

त्वत्कारुण्यान्विजपदमग्नकृत्तिकायादिदेवाः ॥ २ ॥

பத்மே வந்தே பதஸரலிலும் தாவகம் தவத்கடாக்ஷாத்
அச்விந்யஸ்தெளாஷ்டித் தீவ ருங்நாசமேத்யஸ்மதச்: ।
தேவைரந்தையர் நகிமிபி பரண்யோபமஸ் தத்ப்ரஸாத:
தவத்காருண்யாந் நினைபதமகந் கிருத்திகாயாதிதேவா: ॥

பாவு மலர்மகளே! தாவக் உன்னுடையதான படசரஸிஜ் திருவடித்தாமரையை
வந்தே வணங்குகிறேன். த்வத்காக்ஷாத் உன்னுடைய கடாகஷத்தினால் அஸ்மத்திரி:
எங்களுடைய பீடைகளெல்லாம் அஷ்விந்யஸ்தௌஷ்஧ிதி: இவ தேவ வைத்யர்களான
அச்விந் தேவதைகளால் இடப்பட்ட மருந்தினால் ருக் இவ வியாதிபோல நாசம்
எதி அழிந்துவிடுகின்றன அயை: மற்ற ஦ேவை: தேவர்களால் கிமபி ந யாதும்
பயனில்லை. தத்ப்ரஸாத: அவர்களின் அருள் ஭ரணயோபம: வேலை செய்ததற்குக்
கொடுக்கும் கூலி போவதும். த்வத்காருண்யாத் உனது கருணையினால் கृதிகாயாடி஦ேவா:
சிவன் முதலிய தேவர்கள் நிஜபட் தும் தும் பதவியை அராந் அடைந்தனர்.

ஹே லக்ஷ்மிதேவியே! உன் திருவடித்தாமரைகளை வணங்குகிறேன். உன்னுடைய கடாக்ஷத்தினால் எங்களுக்கேற்படும் துப்பங்களைல்லாம் அச்விந் தேவர்களின் மருந்துகளால் வியாதிகள் அழிவுதைப்போல் அடியோடு அழிந்துவிடுகின்றன. மற்ற தேவதைகளின் அருள் குறிப்பிட்ட பலனையே அளிக்கும். உன் அருளோவன்றால் எல்லையற்ற பலனையளிக்கும். சிவன் முதலிய தேவதைகள் தம் தம் அதிகாரத்தில் இருப்பது உன் அருளினாலேயே.

அச்விந், பரணி, கிருத்திகா என்னும் மூன்று நகஷத்திரங்களின் பெயர்கள்

இந்த சுலோகத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இப்பதங்களுக்குப் பொருள் வேறு. எல்லா நகஷத்திரங்கள், ராசிகள் இவற்றின் பெயரை ஏதோ ஒருவகையில் இத்துதியில் குறிப்பிடுவதுதான் ஆசிரியரின் நோக்கம். இவைகள் சாயான வரிசையில் வருவது மற்றொரு விசேஷம்.

त्वां प्राप्ताचेद्वति सुपदा रोहिणी सर्वजातिः

द्यादूष्टं मयि मृगशिरोनम्रतादायि नेत्रे ।

आद्रघस्वी तव करुणाया रक्षितो दुष्टकाकः

त्वद्भक्तश्चेत्सभवति पुनर्वस्वमर्त्येशपूज्यः ॥ ३ ॥

த்வாம் ப்ராப்தா சேத்பவதி ஸபதா ரோஹிணீ ஸர்வஜாதி:

தத்யாத் திருஷ்டிம் மயி ம்ருகசிரோநம்ரதாதாயி நேத்ரே ।

ஆர்த்ராகஸ்வீ தவ கருணாயா ரக்ஷிதோ துஷ்டகாகः

த்வத்பக்தஸ்சேத்ஸபவதி புநர்வஸ்வமர்த்யேச பூஜ்யः ॥ (3)

मृगशिरोनम्रतादायिनेत्रे मानकलिन् तलेकणायुम् (वेटकत्ताल) कुणियस्क
केय्यम् (आमृतलुटेय) कणकणायुटेयवलो! दृष्टि उन् कटाक्षत्तेत मयि
द्यात् एनमैतु चेलुत्तुवायाक. सर्वजातिः ऎल्ला (वेकयाण) इனमுम் त्वां
प्राप्ता चेत् उन्ऩेन अष्टपण्णियमाकिलं रोहिणी मुन्नेन्रक्क कृष्टिय सुपदा नल्ल
पतविययटेन्तत्ताक भवति आகுम. आद्रघस्वी अप्पொழுதான் चेय्यप்பட्ट
மாபெரும் குற்றத்தையடைய दुष्टकाकः; कொடிய காகமானது (காகாஸரணானவன்)
तव कரुणाया உன்னுடைய தயவினால் ரक्षितः (उयिरிஷ्टिक்காமல்) காப்பாற்றப்பட்டது.
त्वद्भक्तश्चेत् उन् பக்தனாக இருக்கும் सः पुनः अम் मनितेनोवेन्ऱाल वसु
अमर्त्येशपूज्यः: अஷ्ट वஸக்கள், தேவேந்திரன் இவர்களால் பூஜிக்கத் தகுந்தவனாக
भவति ஆகிறான்.

மான்களின் கண்ணழகையும் விஞ்சிய கண்ணழகையடைய தேவியே! உன் கருணை நிறைந்த கூடாக்குத்தை என் மேல் செலுத்துவாயாக! எந்த உயிரினமாயினும் உன்னை அடைக்கலம் புகுந்த மாத்திரத்தில் உன்னதமான பதவியையடைந்து முன்னுக்குவரும் இயல்பையடைந்துவிடுகிறது. ஸுப்ரா — நல்லபதம், அதாவது பரமபுதம் என்றும் அந்தம் கொள்ளலாம். உன்னதமான பரமபதத்தை அடையலாம்) கொடிய பாதகம் செய்த காகாஸரான் தான்செய்த குற்றம் இன்னும் ஈரம் உலராமல் இருக்கும்போதே உன்னையடிபணிந்து உன் தயவால் உயிரை இழக்காமல் காப்பாற்றப்பட்டது. ஒருவன் உன் பக்தனாக இருந்தால் அவன் அஷ்டவஸாக்கள், தேவேந் திரன் முதலியவர் களாலும் கொண்டாடப்படும் நிலையை அடைந்துவிடுகிறான். என்னே உன் அருளின் மாண்பு!

ரோஹிணீ, மிருகசிரஸ், புனர்வஸா ஆகிய மூன்று நகஷத்திரங்களின் பெயர்களை இச்கலோகத்தில் காண்க.

புஷ்யस்யं ஬ாधிக்஧னயशोஜானதாமாஶிதாநா

அஶ்லேஷாஶாத்வயி ஭஗வதோஹஸ்மாஷமாயை ।
நஷ்டாகோபாதஸஹநமுநேஶ்ரீர்வத்யாமघநோ
ஜாதா கோந்யோ வத ஗திரமூத்கல்யுநிந்஦ ததாநீம் ॥ 4 ॥

புஷ்யஸ்யம்பாதிகதநயசோ ஞானதாமாச்சிதாநாம்
ஆஶ்லேஷாசாத்வயி பகவதோஹஸ்மதாகக்ஷமாயை ।
நஷ்டா கோபாதஸஹநமுநேஶ்ரீர்வத்யா மகோநோ
ஜாதா கோந்யோ வத கதிரமூத்பல்குநீந்த்ரே ததாநீம் ॥ (4)

அம்ப தாயே! ஆஶிதாநா உன் பக்தர்களுக்கு அধிக அபாமிதமான ஧ன செல்வம் யஶோ புகழ் ஜானதா அறிவுடைமை முதலியவற்றை புஷ்யஸி விருத்திபண்ணுகிறாய். ஭஗வத: எம்பெருமானுக்கு த்வயி உன்னிடத்தில் அஶ்லேஷ அகலாமல் அணைத்து வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்ற ஆசை

அஸ்மாக்ஷமாயை எங்களுடைய பாபங்களைப் பொறுத்தருள்வதற்காகவல்லவா! அசுஹநமுனே: தூர்வாஸ முனிவருடைய கோபார் கோபத்தினால் நஷ்ட இழக்கப்பட்ட மஷோன: இந்திரனுடைய ஶ்ரீ: செல்வமானது ஭வத்யா உன்னால் ஜாதா மீண்டும் பெறப்பட்டது. தரானி அத்தருணத்தில் ஫ல்ஸுநி இந்தே பெருமையையிழுந்த இந்திரன் விஷயத்தில் அந்ய: க: வேறு யார் ஗தி: அழூது புகலாயினர்? வட சொல்.

தாயே! உன் பக்தர்களுக்கு அளவில்லாத செல்வம், புகழ், அறிவு முதலியவற்றைக் கொடுப்பதோடல்லாமல் மேன்மேலும் அவற்றை அவர்களுக்கு அபிவிருத்தி செய்கிறாய். எங்களுடைய குற்றங்களைப் பொறுத்து எங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகத்தான் எம்பெருமான் பொறுமையும், கருணையுமே வடிவான உன்னை பிரியாமல் மார்போடு தழுவிக்கொண்டு அகலாமல் வைத்திருக்கிறான். ஒரு சமயம் தூர்வாஸ முனிவரின் சாபத்தால் செல்வத்தையிழுந்த இந்திரன் உன்னை வழிபட்டல்லவா தன் செல்வம் முழுவதையும் மீண்டும் பெற்றான். அச்சமயத்தில் உன்னைத்தவிர அவனுக்கு வேறு யாரும் கதியில்லையல்லவா?

ஒரு சமயம் தூர்வாஸ முனிவர் இந்திரனுக்கு ஒரு மாலையைக் கொடுத்தார், அவன் அதைத் தன் யானையாகிய ஐராவதத்தின் தலைமீது வைக்க அது அம் மாலையைத் துதிக் கையாலெலுடுத் துக் காலால் மிதித் துச் சின்னாபின்னமாக்கிவிட்டது. அதைக் கண்டு கோபம் கொண்ட முனிவர் தன் ராஜ்யம், பதவி, செல்வம் எல்லாவற்றையும் இழக்கவேண்டுமென்று இந்திரனைச் சுபித்துவிட்டார். இந்திரனும் செல்வத்தையெல்லாம் இழுந்து தவித்துக் கடைசியில் மஹாலக்ஷ்மியைக் குறித்துத் தவம்செய்து தன் செல்வமைனத்தையும் திரும்பப் பெற்றதாகப் புராணக் கதை..

இச்சோகத்தில் புஷ்யம், ஆச்சோஷம், மகம், பூரத்தைக் குறிக்கும் பல்குனி என்ற சொற்கள் அந்தந்த நகஷத்திரத்தின் பெயர்களைக் குறிக்கின்றன. மஷோன: என்ற சொல்லிலுள்ள முறை என்ற பதம் மக நகஷத்திரத்தை குறிக்கிறது.

त्वच्चारित्रं यदि वदति वागुत्तरा फलगुनी चा—
 एवं स्यान्मे भवजलनिधौ मज्जतः पारशून्ये।
 पुत्र भ्रातृ प्रभृतिमकरे देहि हस्तावलम्बं
 चित्तास्वास्थ्यं मम निरुपमं पश्य पाथोजहस्ते॥ ५ ॥

த்வச்சாரித்ரம் யதி வததி வாகுத்தரா பல்குநீ சாப்
 யம்ப ஸ்யாந்மே பவஜலநிதெள மஜ்ஜதः பாரசுந்யே।
 புத்ர ப்ராத்ரு ப்ரப்ருதி மகரே தேஹி ஹஸ்தாவலம்பம்
 சித்தாஸ்வாஸ்த்யம் மம நிருபமம் பச்ய பாதோஜஹஸ்தே॥ (5)

पाथोजहस्ते कमलककरूत्तिनेणो! त्वच्चारित्रं उनतु माणंपिणेण यदि वदति
 (छुरुवன) एटुत्तुक कृहुवाणेयाकिलं फलगुनी वाक् च (अवनुष्टय) इच्छिवान
 वाक्कुम उत्तरास्यात् मेणंमे बेरूत्ताकिलिकृकृतु. अन्व ताये! पारशून्ये कर्णकाण
 मुष्याततुम पुत्र भ्रातृप्रभृतिमकरे मक्कल, सकोतरर कल मुतविय
 मुतलेकणायुष्टयतुमाण भवजलनिधौ पीरविक कृतलिल मज्जतः मुमुक्कीर मे
 एनक्कु हस्तावलम्बं देहि कै केकाटुत्तरुल वायाक! निरुपमं न्तु इணेयिल्लात
 मम एन्नुष्टय चित्तास्वास्थ्यं मणेवेतणेणये पश्य पारूत्तरुल वायाक!

தாமரை போன்ற கையையுடைய அன்னனயே! உன் பெருமையை
 எவனொருவன் எடுத்துக் கூறுகிறானோ அவனுடைய திருவாக்கு
 அந்பமானதாயிருந்த போதிலும் உன் புகழைக் கூறுவதனாலேயே பிரசித்தி
 பெரूதாகிலிகृகृது. எல்லையில்லாததும், மக்கள், சகோதரர், மனைவி, சுற்றுத்தார்
 முதலியவர்களாகிற முதலைகள், திமிங்கிலங்கள் இவை நிறையப் பெரूதுமான
 பிரவிக்கृतலில் விழுந்து தத்தளிக்கும் எனக்குக் கைகेकाटுத்து என்னைக்
 காத்தருள்வாயாக! என் அளவற்ற மனோவேதனையைப் பார்த்து என்னை
 ரக்ஷிப்பாயாக!

उत्तरा पल्कुनी. हृस्त, सित्तरा, एन्ऱ शोर्कल मुरैये उत्तरम, हृस्तम,

சித்திரை என்னும் நகஷத்திரங்களின் பெயர்களைக் குறிப்பனவாக அமைந்துள்ளன,

चित्तास्वास्थं एन्ऱ पतम् मनवेतனे एन்றु पोरुள்படும். சித்திரா நகஷத்திரத்தைக் குறிக்கும் இச்சொல் சித்தாஸ்஥ம் என்ற பாடத்தில் செம்மையறும். அப்போது பலவகையான அசிளக்கியங்கள் தேக அசிளக்கியம் மனோ வேதனை என்று பொருள்படும். சித்தாஸ்஥ம் என்று பொருள் கொண்டு சித்தா என்ற சொல்லை தெலுங்கு தேசத்து வழக்கப்படி சித்திரை நகஷத்திரத்தின் பெயராக எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறுவதைக் காட்டிலும் சித்தாஸ்஥ம் என்று பாடத்தை ஏற்றுக்கொள்வது நலம். மேலும், மேல் வரியில் புது பூந் என்று கூறிவிட்டு அடுத்த வரியில் சித்தாஸ்஥ம் என்று கூறுவது தான் சித்ரகவிக்கு ஏற்றதான் பிரயோகம் என்று தோன்றுகிறது.

स्वात्याशां मे प्रशमय विशाखांबया पूजिता त्वं

सत्संगस्यादपि च महतां मित्रता राजवक्त्रे।

ज्येष्ठालोको जननि न यथा स्यात्कुरु त्वं तथामे

मूलाधारस्स खलु सकला श्रेयसां सद्भिरुक्त॥ ६ ॥

स்வாத்யாசாம் மே ப்ரசமய விசாகாம்பயா பூஜிதா தவம்

ஸத் ஸங்கஸ்யாதபி ச மஹதாம் மித்ரதா ராஜவக்த்ரே।

ஐஞ்சோலோகோ ஐநநி நியதா ஸ்யாத் குரு தவம் ததாமே

மூலாதாரஸ்ஸ கலு ஸகலா ச்ரேயஸாம் ஸத்பிருக்த: || (6)

विशाखांबया सप्रमणीयकं कटवृणिन् तायाण पार्वतौ तेवियालं पूजिता
पूज्विक्कप्पट्ट त्वं नै मे ऎन्ऩुடைய स्वात्याशां पண्प प्रेराशेषये प्रशमय
पोक्कடिप்பாயாக. सत्संगः नல्लோர் चேர்க்கையும் अपि च इன்னுम் राजवक्त्रे
அரசாங்க விஷயத்தில் மஹத் பெரியோர்களுடைய மித்ரதா நட்பும் ஸ्यात् (எனக்கு)
ஏற்படவேண்டும். ஜனனி தாயே! ஜ்யேஷ்டாலோக: ஐஞ்சேடையென்று பெயருடைய

மூதேவியின் பார்வை மே எனக்கு யथா எப்படி ந ஸ்யாது உண்டாகாதோ தथா அப்படி த்வ நீ குரு செய்தநாள் வாயாக. ஸ: ஖லு அப்பார்வையே சுக்லாஶ்ரேயரா் கேடுகள் அனைத்துக்கும் மூலா஧ார: மூலகாரணம் என்று ஸதி: சான்றோரால் உத்த: சொல்லப்படுகிறது.

சந்திரனையொத்த அழகையுடைய முகத்தினளே! தாயே! பார்வதி தேவியாலேயே பூஜிக்கப்பட்ட நீ என் பணப் பேராசையை நீக்குவாயாக! எனக்கு நல்லவர்களின் சேர்க்கையும், அரசாங்க விஷயத்தில் பெரியோர்களுடைய நட்பும் ஏற்படுப்படி அருள்புவாயாக. எல்லாக் கஷ்டங்களுக்கும் காரணமான மூதேவியின் பார்வை என் மீது விழாதபடி அருள் புரிவாயாக!

திருப்பாற்கடலைக் கடையும் போது முதன் முதலில் கடவிலுள்ள அழக்குகளிலிருந்து விகாரமான உருவத்தோடும், தலைவரி கோலமாகவும், கறுப்பு நிறத்தோடும் ஒரு மங்கை தோன்றினாள். மஹாலக்ஷ்மிக்கு முன் தோன்றிய வளாகையால் இவளுக்கு ஜ்யேஷ்டா அல்லது முக்தவள் என்று பெயர். இவளையே அக்கா, மூதேவி என்றும் கூறுவர். அவளை மனக்க யாவரும் மறுக்கவே கடைசியில் கபிள் அவளை மனந்ததாகப் புராணக்கதை. எல்லாக் கேடுகளுக்கும் அதிக்டான தேவதை இந்த ஜ்யேஷ்டைதான். ஆகையால் அவள் பார்வை எனக்கு ஏற்படக் கூடாது என்று பரிதவிக்கிறார்.

ஸ்வாதி, விசாகம், மித்ரனை தேவதையாக கொண்ட நகஷத்திரம் ஸிதரா என்னும் அநுஷம், ஜ்யேஷ்டா என்னும் கேட்டை, மூலம் ஆகிய சொற்கள் அந்தந்த நகஷத்திரத்தின் பெயர்களாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

விஷ்ணோ: பத்தி துஹிணஜனனி ஸ்கந்஦முख்யாஸ்தவோக்தா

நப்தாரஸ்தே விதமிருதலைருத்ராஷாத்தாஸ்தை: |

நித்யாராத்ய கவசனஸமயே மத்தித் வாக்யஜாத்

கர்து விஷ்ணுஶ்ரவணபுடரா் கிஞ்சி஦்஭்யர்஥யே த்வாம் ॥ ७ ॥

விஷ்ணோ: பத்நி த்ருஹினாஜநி ஸ்கந்தமுக்யாஸ்தவோக்தா
நப்தாரஸ்தே வரதிபிரதுலை ருத்தராஷாட ஹஸ்தை: |
நித்யாராத்யா க்வசந ஸமயே மத்திகம் வாக்யஜாதம்
காத்தும் விஷ்ணுஶ்ரவண புடகம் கிம்சிதப்யர்த்தயேத்வாம் || (7)

விஷ்ணோ: பதி ஹே விஷ்ணு பத்னியே! துஹிணஜனனி பிரம்ம தேவனின்
தாயே! ஸ்கந்஦முருவா: கப்பிரமணியன் முதலியவர்கள் தவ உன்னுடைய நப்தார:
கொள் பேரன்களாக உக்கா: கூறப்படுகிறார்கள். உத்ராஷாத்தீஸ்தை: (விரத
மனுஷ்டிப்பதற்காக) சிறந்த புரச தண்டத்தைக் கையிலேந்தியவர்களும், அதுலை:
ஒப்பற்றவர்களும் தே விதி஭ி: உன்னுடைய விரதத்தையுடையவர்களும் அல்லது
உன்னையே விரதமாகக் கொண்டவர்களும் (உன் பரம பக்தர்களும்) ஆன
முனிவர்களால் நித்யாராதா தினந்தோறும் பூஜிக்கத் தகுந்தவளான நீ க்வचனசமயே
தகுந்த சமயத்தில் மத்தித் எனக்கு நன்மையை விளைவிக்கக் கூடிய கிஞ்சித்
ஏதேனும் ஒரு வாக்யஜாத் சொற்றொடரை விஷுஶ்வணபுடர் மஹாவிஷ்ணுவின்
திருச்செவியையடைந்ததாக கர்தீ செய்வதற்கு தவ் உன்னை அழ்வீரை
பிரார்த்திக்கிறேன்.

விஷ்ணுபத்னியும், பிரம்மனின் மாதாவுமான தேவியே! உன் புதல்வன்
பிரம்மன், அவன் புதரன் சிவன், அவன் பிள்ளை சுப்ரமணியன் ஆகவே
சுப்ரமணியன் முதலானோர் உனக்குக் கொள்பேரன்களாகக் கூறப்படுகின்றனர்.
விரத மனுஷ்டிக்கும் நிமித்தம் கையில் பரிசுத்தமான புரச தண்டையேந்தி ஒப்பற்று
விளங்கும் உன்னுடைய பரம பக்தர்களான முனிவர்களால் நீ தினமும் பூஜிக்கத்
தகுந்தவள். அப்படிப்பட்ட நீ சியான சமயத்தில் எனக்கனுக்கூலமான சில
வார்த்தைகளை எம்பெருமான் திருச்செவியில் விழும்படி செய்து அதனால் அவன்
எனக்கருள் புரியும்படி செய்யும் வண்ணம் உன்னைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

அப்தார — என்னும் சொல் பூராடத்தையும் (பூராட நகஷத்திரத்திற்கு தேவதை ஜீல தேவதையாகையால் அப்தார என்னப்பட்டது) உத்தராவாடா என்னும் சொல் உத்திராடத்தையும் ஶ்ரவண என்னும் சொல் திருவோணத்தையும் குறிக்கின்றன.

மஞ்சு பிரோந்து மம மதக்கோட்சிடான் ஗ரிஷ்டா

வந்தே மாதஸ்தவ படமதிவாருண் ஭ாద்ரபூர்வம் ।
திவ்ய பாதோருஹஜநுரஹிர்வீஷ்ய ஭ந்தப்ரद த
மந்திரக்ஷாயாமவஹிதமநா ரேவதீஶாநுஜஸ்த்யாத् ॥८॥

மங்கஷாப்ரோந்தமுலை மம மதக்ரோத நிஷ்டாம் காஷ்டாம்
வந்தே மாதஸ்தவ பதமதீ வாருணம் பாத்ரபூர்வம் ।
திவ்யம் பாதோருஹஜநுரஹிர்வீஷ்ய பத்ரப்ரதம் தம்
மத்ரக்ஷாயாமவஹிதமநா ரேவதீஸாநுஜஸ் ஸ்யாத் ॥ (8)

மாத: தாயே! ஗ரிஷ்டான் மாபெரும் மம என்னுடைய மதக்கோட்சிடான் காவம், கோபம் இவற்றில் இடை விபாத பற்றை மஞ்சு சீக்கிரம் பிரோந்து வேரறுத்தருள்வாயாக! அதிவ மிகவும் அருண் சிவந்ததும் ஭ாத்ரபூர் மங்களங்களுக்குறைவிடமானதும் பாதோருஹஜநு: தாமரையில் பிறந்தவளே (தாமரையில் வீற்றிருப்பவளே) அஹிர்வீஷ்ய ஭ந்தப்ரட் சிவனுக்கு எல்லா கேஷமங்களையும் கொடுத்ததுமான தெ அந்த தவ உன்னுடைய திவ்ய சிறந்த பட திருவடியை வந்த வணங்குகிறேன். (அதனால்) ரேவதீஶாநுஜ: பவராமனின் தம்பியாகிய கிருஷ்ணன் மந்திரான் என்னைக் காப்பாற்றும் விஷயத்தில் அவஹிதமநா: ஊக்கத்துடன் கூடிய மனதையுடையவராக ஸ்யாத் இருப்பாராக.

தாயே! காவம், கோபம் இத்தீய குணங்களியேயே எக்காலமும் தினைத்துக் கொண்டு அவற்றிலேயே முடங்கிக் கிடக்கும் என் தீய மனோநிலையை அறவே

ழழித்து நற்குணங்கள் என்பவற்றை வளர்ப்பாயாக. சிவந்ததும், எல்லா மங்களங்களுக்கும் ஊன்று கோளையிருப்பதும், செந்தாமரையையொத்ததும், சாக்ஷாத் சிவபெருமானுக்கு எல்லா மேன்மைகளையுமளித்ததுமான உன்னுடைய சிறந்த திருவடியை வணங்குகிறேன். அதன் பலனாக கிருஷ்ணன் என்னைக் காத்தருள்வதில் அக்கரை கொள்வாராக!

஧னிசா என்ற சொல் அவிட்ட நகஷத்திரத்தையும் வாருண் என்ற சொல் வருணனை தேவதையாகவுடைய சதய நகஷத்திரத்தையும், ஭ாட்பூர் என்ற சொல் பூர்ட்டாதி நகஷத்திரத்தையும் அஹிர்ச்சு ஭ாட என்ற சொல் சிவனை தேவதையாகவுடைய உத்திரட்டாதி நகஷத்திரத்தையும் ரேவுடி என்னும் சொல் ரேவதி நகஷத்திரத்தையும் குறிக்கின்றன.

இந்த சுலோகத்துடன் நகஷத்திரங்களின் பெயர்கள் முழுவதும் கூறப்பட்டு விட்டன. அடுத்த சுலோகம் முதல் ராசிகளின் பெயர்கள் ஆரம்பமாகும்.

ஸ்ஸாராஜீ டூத்திப்பதித்த மேஷ்஦ிக்ஷஸ்வ பதே

விஷ்ணுஏங்கி வ௃ஷ்஭ரத்காயாடிதேயா அஶக்தா: ।

தஸ்மாதந்யா ஗திரிஹ ந மே பாட்யுगம் பயோஜ—

ஶ்ரீஹஞ்சிமத்கநகக்டக: தாவக: தத்பிரபதே ॥ ९ ॥

ஸம்ஸாரப்பெதள த்ருடநிபதிதம் மேஷத்தீஷ ஸ்வபத்மே
விஷ்ணுஏங்கன்ற வ்ராஷ்பரதகாத்யாதி தேயா அஶக்தா: |
தஸ்மாதந்யா கதிரிஹ ந மே பாதயுக்மம் பயோஜ
அஞ்சிமர்ச்சீமத் கநக கடகம் தாவகம் தத் ப்ரபத்யே ॥ (9)

பதே கமலக்கள்ளிகையே! ஸ்ஸாராஜீ பிறவிக்கடலில் டூத்திப்பதித்த மீட்சியில்லாமல் விழுந்து தவிக்கும் ஸா என்னை ஈஷ்ட ஈக்ஷஸ்வ சிறிது கடாக்ஷித் தருள்வாயாக.

விஷ्णு: எம்பெருமான் டட்டி தண்டனையை யளிக்கவல்லவன் வृषभரथகாயாடிதேயா: சிவன் முதலிய தேவர்கள் அशக்தா: சக்தியற்றவர்கள் தஸ்மாத் ஆகையால் மே எனக்கு இத் இவ்வுலகில் அன்யா வேறு ஗தி: கதி நே இல்லை தாவக் உன்னுடையதான பயாஜಶ්ରීஹ්‍රத் தாமரையின் அழகை வெல்லவல்லதும் ஶ்ரீமத் மங்களாகரமானவையும் கனககடக் பொற்சிலம்புகளுடன் கூடியவையுமான தர் அப்படிப்பட்ட பாடयுரம் திருவடிகளிரண்டையும் பிப்பை சரணமடைகிறேன்.

பிறவிக் கடலுள் விழுந்து திக்கற்ற நிலையிலிருக்கும் என்னைச் சற்று கடாகஷித்தருள்வாயாக! எம்பெருமானோ செய்த குற்றங்களுக்கு தண்டனை விதிப்பவன். சிவன் முதலிய தேவதைகளோ சக்தியற்றவர்கள். நானோ அதிகக் குற்றம் செய்தவன். ஆகையால் எனக்கு உன்னைத் தவிற வேறு கதி இல்லை. ஆகவே உன் அழகியதும், மங்களாகரமானதும், பொற்சிலம்புகளுடன் கூடியதுமான திருவடிகளை வணங்குகிறேன்.

இந்த சலோகத்தில் மேஷம், வருஷபம், யுகமம் என்றதால் மிதுனம், கடகம் ஆகிய நான்கு ராசிகளின் பெயர்களும் கூறப்பட்டுள்ளன.

காமக்ரோධாய்஭ிஹதஹர்ஸ் ஸிஂகட்யங்கந்யे

கல்பஸ்தோமாநுभவமஹிமாநாशய பாபாஶ்ரய மாஸ்।

பாहி பிரித்யா ஶுப்தரதுலகோடி ஸஂஶோமித் தே

பாதாஸ்மோஜ ஭ஜதி மஹதா மாநஸாதிஸ்ஸதைவ ॥ १० ॥

காமக்ரோதாத்யபி ஹதஹ்ருதம் ஸிம்ஹ கட்யப்திகந்யே

கல்பஸ்தோமாநு பவமஹிமாநாச்ய பாபாஶ்ரயம் மாம் ।

பாஹி பர்த்யா சுபதரதுலகோடி ஸம்சோபிதம் தே

பாதாஸ்மோஜம் பஜதி மஹதாம் மாநஸாதிஸ்ஸதைவ ॥ (10)

ஸிஂகடி சிங்கத்தை நிகர்த்த சிற்றிடையானே! அங்கிகந்யே கடற்கன்னியே!

காமகாஷாத்யாதிஹதஹ஦் காமம், கோபம் முதலியவற்றால் தாக்குண்ட மனதையுடையவனும் கல்பஸ்தோம பல கல்ப கோடிகாலம் அனுபவமறிம் அனுபவிக்கத் தகுந்த நிறைவெடுப்பைதூம் அனாशய அழிக்க முடியாததுமான பாபாಶ்ரய் மாபெரும் பாபங் களுக்கிருப்பிடமான மான்னை பாகி காத்தருள்வாயாக! ஶுभதர மங்களாகரமான துலாகாடிசிஸ்ஶோமி துலாகோடி என்ற பாத ஆபரணத்தால் பிரகாசிக்கின்ற தே உன்னுடைய பாடாஸ்மோஜ் திருவடித் தாமரையை சுடா ஏவ எப்பொழுதும் மஹத் மஹான்களுடைய மான்சாலி: மனதாகிற வண்டு பிரித்யா அன்பினால் ஭ஜதி அடைகிறது.

பெரிய மஹான்களின் மனமோவென்னில் எப்பொழுதும் எல்லா மங்களாங்களுக்கும் இருப்பிடமானதும். போலிவுடன் விளங்குவதுமான உன்னுடைய திருவடித் தாமரையையே பக்தியுடன் நாடுகிறது. என் மனமோவெனில் காமம், கோபம் முதலிய தீய குணங்களால் தாக்குண்டு அவ்வண்ணம் செய்யவில்லை. நான் செய்திருக்கும் பாபமோ எவ்வளவு கல்பகோடி காலம் கஷ்டங்களை நான் யனுபவித்தாலும் அழிக்க முடியாத பரிமாணத்தையுடையது. நான் என்ன செய்வேன்? ஸெளாந்தர்ய, ஸெளாக்ய நிதியான நீ தான் என்னைக் காத்தருள வேண்டும்.

ஸிம்ஹ, கந்யா, துலா, அளி என்கிற நான்கு பதங்களும் முறையே சிம்மம், கன்னி, துலாம், விருங்சிகம் என்னும் நான்கு ராசிகளைக் குறிக்கின்றன, அளி என்றால் தேள், அது விருங்சிகத்தைக் குறிப்பது.

ஒக்கானா த்வ ஜனனி குருஷே மங்஗ல் சாபஸுஷ்மி

த்ராஹி மேந்஦் மகரத இவாஷைதோயர்தீ மாஸ்।

குஞ்சேஸ்தோபமகுஞ்சுயாங் ஦ேவபாரம்யஹேது:

ஸ்வாதிஷ்டானா சுராணநுதா தௌமி மீனேக்ஷனா த்வாஸ்॥ ११ ॥

பக்தாநாம் தவம் ஜூநி குருவே மங்களம் சாபஸப்ரு
த்ராஹ் பேந்தரம் மகரத இவாகெளகதோப்பயர்த்திதா மாம் |
கும்பச்ரேஷ்டோபம் குசயுகாம் தேவபாரம்ய ஹேது:
ஸ்வாதிஷ்டானாம் ஸாரகணநுதாம் நெளமி மீநேகஷணாம் த்வாம் || (11)

சாபஸுஷு வில்லையொத்த அழகிய புருவங்களையுடையவளே! ஜனனி தாயே!
த்வாந் ஭க்தாந் பக்தர்களுக்கு ஸால் எல்லா மங்களங்களையும் குருபே செய்கிறாய்
உண்டு பண்ணுகிறாய்) மகரத: முதலையினிடத்திலிருந்து ஐந்த் இவ கஜேந்திரனைப்
போல அघைத: பாபக்குவியல்களிலிருந்து அப்யர்த்தா (என்னால்) வேண்டிக்
கொள்ளப்பட்டவளாக ஸ் என்னை தூதி காப்பாற்றுவாயாக! குஸ்திஷ்டோபமகுசுயுங்
மாபெரும் குடங்களையொத்த எதனங்களையுடையவளும் ஦ேவபாரம்யஹேது:
தெய்வநாயகனாயிருப்பதற்குக் காரணமான ஸ்வாதிஷ்டாந் தன் இருப்பிடத்தை
(விஷ்ணுவின் மார்பில்)யுடையவளும் சூரங்ணுதா் தேவ கணங்களால்
வணங்கப்பட்டவளும் ஸிநேக்ஷன் கயல் விழியாஞ்சுமான த்வா் உன்னை நௌமி
வணங்குகின்றேன்.

வில்லையொத்த அழகிய புருவங்களையுடைய லோக மாதாவே! உன்
புருவ நெரிப்புகளினாலேயே) நீ உன் பக்தர்களுக்கு எல்லா வித மங்களங்களையும்
அருளுகிறாய். முதலையின் வாயிலிருந்து கஜேந்திரனைக் காத்தது போல் அம்
முதலையைக் காட்டிலும் கொடிய ஏராளமான பாபக்குவியல்களில் அகப்பட்டுக்
கொண்டு தலிக்கும் என்னை அவற்றினின்றும் காத்தருள்வாயாக! உன்னைப்
பெரிதும் வேண்டிக் கொள் ஞகின் றேன். குடங்களையொத்த
எதனங்களையுடையவளும், ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருமார்பில் நித்ய வாஸம்
செய்வதினாலேயே அவரை தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவதையாக ஆக்குபவளும்,
தேவ கணங்களால் வணங்கப்படுபவளும், மீண்யொத்த கண்களையுடையவளும்,
காருண்யம், செளபாக்யம், வாவண்யம் முதலிய குணங்கள் நிறையப் பெற்ற
உன்னை வணங்கி ஸத்தை பெறுகிறேன்.

சாப, மகர, கும்ப, மீன் என்னும் பதங்கள் முறையே தனுச, மகரம், கும்பம், மீனம் என்னும் ராசிகளைக் குறிக்கின்றன.

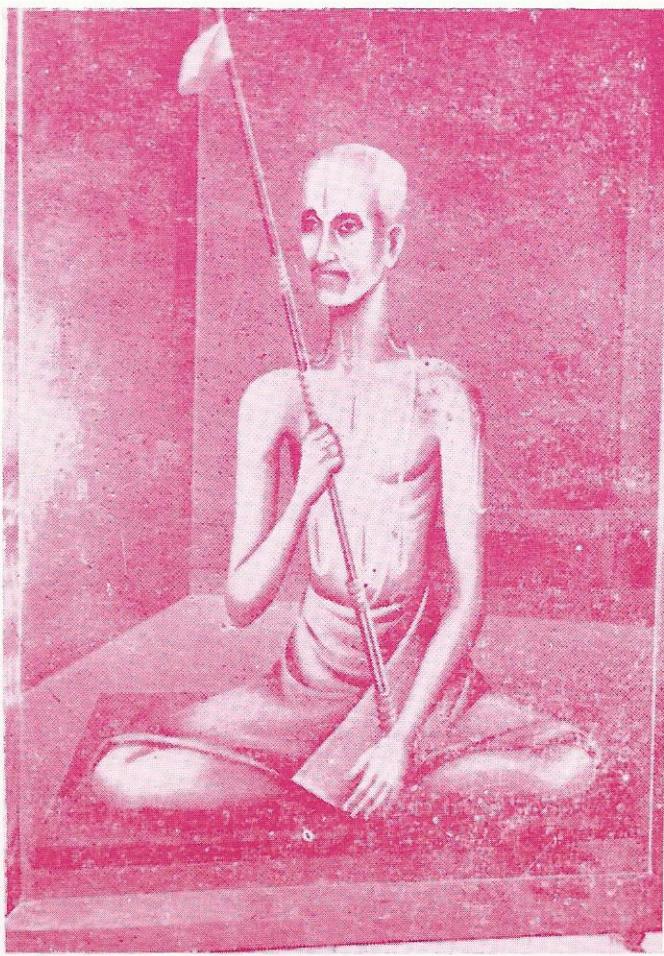
உடுராಶி஦ஶகமாலா படஸுமஸந்ர்஭க்லிப்தா ஸெயம்।
ஶ்ரீராம஭நாமா விடுஷா லக்ஷ்யாஸஸம்பிதா படயோ:॥ १२ ॥

உடுராசி தசகமாலா பதஸுமஸந்தர்ப்பகல்பிதா ஸெயம் |
ஸ்ரீ ராமபத்ர நாம்நா விதுஷா லக்ஷ்மியாஸஸம்ப்பிதா பதயோ: || (12)

படஸுமஸந்ர்஭க்லிப்தா பதங்களாகிற புஷ்பங்களையும் ஸந்தர்ப்பம் கோரவை என்னும் நூலையும் கொண்டு கட்டப்பட்ட உடுராಶி஦ஶகமாலா நகஷத்திரங்கள், ராசிகள் இவற்றின் பெயர்களைக் கொண்டு பத்துப் பாக்களாலாகிய மாலையான உடுராசி தசகம் என்னும் ஸ்தோத்திரம் சா இய் அந்த இது ஶ்ரீராம ஭நாமா ஸ்ரீ ராமபத்ர என்ற பெயரையுடைய விடுஷா வித்வானால் லக்ஷ்ய: ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மியின் படயோ: திருவடிகளில் ஸம்பிதா அணிவிக்கப்பட்டது. (அளிக்கப்பட்டது).

பதங்களாகிற புஷ்பங்களை ஸந்தர்ப்பம் அல்லது கோரவையான தொடர்ச்சி என்னும் நூலினால் தொடுத்த நகஷத்திரங்கள், ராசிகள் இவற்றின் பெயர்களைப் பொதித்து உடுராசி தசகம் என்னும்பெயர் கொண்ட பத்துப்பாக்களடங்கிய இத்துந்தி நூலை ஸ்ரீ ராமபத்ர கவியானவர் ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மியின் பாதாரவிந்தங்களில் பக்தியுடன் சமர்ப்பிக்கிறார்.

ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி நம:

ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன்
ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகன் - ஸ்ரீரங்கம்

॥ శ్రీ పెరియాణడవన్ మఙ్గలమ్ ॥

శ్రీ పెపాయాణ్టవాన్ మంగకణామ్

శ్రీమతే శ్రీనివాస మహాదేశికాయ నమః

శ్రీమతే శ్రీనివాస మహాతోచికాయ నమః

జ్ఞానానుష్ఠానవైరాగ్యశేవధి: శ్రితవత్సల: ।

శ్రీనివాసయతీద్వా మే సంఖిధతాం సదా హది ॥ १ ॥

గ్ంతాన్తానుష్ఠాన వైవరాక్య చేవతి: ఎంతితుంతామ్ సత్తాహుంగ్రుతి ।

శ్రీనివాసయతీంత్రో మే సంస్కృతితుంతామ్ సత్తాహుంగ్రుతి (1)

వేదమార్గప్రతిష్ఠాత్రే వేదాన్తజ్ఞానశాలినే ।

శ్రీనివాసయతీద్వాభ్య దేశికాయాస్తు మఙ్గలమ్ ॥ २ ॥

వేత మార్క ప్రతిష్ఠాత్రో వేతాన్త గ్ంతా శాలినే

శ్రీనివాస యతీంతరాక్య తోచికాయాస్తు మంగకణామ్ (2)

పరవాదిభసింహాయ పరిక్రాజకభూభృతే ।

సర్వతంత్రస్వతంత్రాయ సర్వజ్ఞాయాస్తు మఙ్గలమ్ ॥ ३ ॥

పరవాతీపణిమంహాయ పరిప్రాజ్ఞక పూపురుతే

సర్వవత్తంతరస్వతంత్రాయ సర్వవగ్ంతాయాస్తు మంగకణామ్ (3)

ద్రమిడోపనిషత్సారజ్ఞాత్రే విఘ్నసురద్రవే ।

విష్యాతవైభవాయాస్తు దేశికాన్ద్రాయ మఙ్గలమ్ ॥ ४ ॥

తరమిడోపనిషత్సార గ్ంతాంతరో విత్తవత్తశరాతర్వావే

వింయాతవైపవాయాస్తు తోచికేంతరాయ మంగకణామ్ (4)

శ్రీభాష్యకారసిద్ధాన్త మహాదధిసుధాంశవే ।

వేదాన్తాచార్యసిద్ధాన్త వర్ధకాయాస్తు మఙ్గలమ్ ॥ ५ ॥

శ్రీ పాంచయకార లిత్తాన్త మహోత్తమిశ్రాత్మామంచవే

వేతాన్తాశాస్రాయ లిత్తాన్త వర్తకాయాస్తు మంగకణామ్ (5)

रहस्यत्रयसारादिग्रन्थसारस्यवेदिने ।

राजीवसमनेत्राय यमिराजाय मङ्गलम् ॥ ६ ॥

राहुल्यतरयलारा तिक्रान्तलारास्य वेत्तिनें

राष्ट्रेवेषमनेन्तराय यमिराज्ञाय मंगकणाम् (6)

प्रपत्तिशास्त्रसारं य एको वेत्ति महीतले ।

प्रपत्रातिहरायास्तु तस्मै बहुल मङ्गलम् ॥ ७ ॥

परपत्ति शास्त्रलाराम् य एको वेत्ति महीतले

परपन्नार्तिहरायास्तु तस्मै पहुराल मंगकणाम् (7)

नाथश्रीयामुनाचार्यो यश्च श्रीलक्ष्मणाह्वयः ।

तनुनित्रियसिद्धान्तस्थापकायास्तु मङ्गलम् ॥ ९ ॥

नात पूर्णियामुनाशार्यो यस्च पूर्णि लक्ष्मणाह्वयः

तन्मुनित्रय लित्तान्त लित्तापकायास्तु मंगकणाम् (8)

रङ्गोशपदि वेदान्त लक्ष्मणाह्वय योगिना ।

समर्पितभरायास्तु सत्वोद्रिक्ताय मङ्गलम् ॥ ९ ॥

राङ्गेकेषपति वेत्तान्त लक्ष्मणाह्वय योगिना

समर्पित परायास्तु लित्तेवोत्तिक्ताय मंगकणाम् (9)

यः कुंभमासि पुष्यक्षेष्वहवतीर्णशुभान्विते ।

तस्मै श्री श्रीनिवासाख्य देशिकेन्द्राय मङ्गलम् ॥ १० ॥

यः कुम्पमाशी पुष्यक्षरक्षेष्व उम्यवत्तीर्णक्षेष्व सुपान्विते

तस्मै पूर्णि पूर्णिवालाक्ष्य तेचिकेन्तराय मंगकणाम् (10)

शठजिच्छी भाष्यकारो यश्च वेदान्तदेशिकः ।

तदाचायत्रियांशाय तस्मै श्रेष्ठाय मङ्गलम् ॥ ११ ॥

शठजिच्छीपूर्णिपाष्यकारो यस्च वेत्तान्त तेचिकः

तथाशार्य त्रयाम्शाय तस्मै सरोषेष्टाय मंगकणाम् (11)

யதிந்஦்ரश්‍රී ஶ்ரீநிவாஸராமானுஜ ஗ுருத்தமாத் ।

அவாப்தசகலார்஥ய சூரை ஭ூரி மக்ஞலம் ॥ १२ ॥

யதீந்தராஸ் ஸ்ரீநிவாஸ ராமானுஜ குருத்தமாத்

அவாப்த ஸ்கலார்தாய சூரை பூரி மங்களம் (12)

ஜ்ஞாந஭க்திவிரக்த்யாடி கல்யாணாஞ்சிலினே ।

ஜ்ஞாநப்ரதாநோத்கண்டாய தஸ்மை நாதாய மக்ஞலம் ॥ १३ ॥

ஞாநபக்தி விரக்த்யாதி கல்யாண குண சாலிநே

ஞாநப்ரதாநோத்கண்டாய தஸ்மை நாதாய மங்களம் (13)

஧ृतप्रिदण्डहस्ताय सूर्वपुण्डविशोभिने ।

ஶுभ்ரீயஜஸுत்ராய தஸ்மை ஶுத்ராய மக்ஞலம் ॥ १४ ॥

த்ருதத்திதண்டஹஸ்தாய ஸ்ரீரத்வ புண்ட்ரவிசோபிநே

கப்ர ஸ்ரீநிவாஸத்தாய தஸ்மை சுத்தாய மங்களம் (14)

யஸ்யானுக்ம்பயா மந்஦ோப்யத்ரா வ்யாகृதிகூட்டு஭வேத் ।

ஶ்ரீவாஸ ஦ேஶிகேந்தாய தஸ்மை ஭வது மக்ஞலம் ॥ १५ ॥

யஸ்யாநு கம்பயா மந்தோப்யத்தா வ்யாக்ருதி க்ருத்பவேத்

ஸ்ரீநிவாஸ தேசிகேந்த்ராய தஸ்மை பவது மங்களம் (15)

தடேஶிககृபா஭ூமா ஶ்ரீராமகிவி நிர்மிதம் ।

தமக்ஞலம் சுப்தாம் மக்ஞலம் ஭வதி ஧்வம் ॥ १६ ॥

தத்தேசிகக்கருபாடும்நா ஸ்ரீராமகிவி நிர்மிதம்

தந்மங்களம் ஸப்ததாம் மங்களம் பவதி த்ருவம் (16)

வெदஶிரீ ரஸஜாய வெடாந்தாசார்ய ஭க்தயே ।

ஶ்ரீநிவாஸ யதிந்஦்ராக்ய ஦ேஶிகாய நமே நம: ॥ १७ ॥

வேத சீங்கி ரஸங்காய வேதாந்தாசார்ய பக்தயே

ஸ்ரீநிவாஸ யதீந்த்ராக்ய தேசிகாய நமோ நம: (17)

ஶ்ரீமதே ரக்ஞராமானுஜ மஹா஦ேஶிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:

ஊஞ்சல் பாட்டு

ஸ்ரீ கும்பகோணதல நித்யக்ருதவாஸம்

ஸ்ரீ நித்யவாஸப வத்ஸல ரம்யம் ॥ லாலி ॥

காவேரி தீர் வர கல்பித ஸவாஸம்

காருண்ய நீரநிதி ஆஸ்தி ஸரகஷம் ॥ லாலி ॥

கஞ்சாத துல்யமுக காந்திஜித சந்தரம்

கல்யாண தாமரஸ நாமவரத்தீர்த்தம் ॥ லாலி ॥

ஸ்ரீ கோமளாம்ப நிஜ தேவிக்ருத த்ருஷ்டிம்

ஸ்ரீ தாந தேவ வர பூமிருஹகல்பம் ॥ லாலி ॥

ஸ்ரீ ஸார்ங்க சாபவர பாணி மஹ்மீடே

ஸ்ரீ ராம நாம நிஜ பக்த வர பக்ஷம் ॥ லாலி ॥

ஆரத்திப் பாட்டு

ஸுதர்ஸந மண்டித - ஸராத்திநாத - ஸராரிலு முகமண்டந

ஸுகப்ரதாநசீல - ஸகந்தகுஸமவாலித -

ரங்காதிவாஸ - ரமாநிவாஸ - பாஹிமாம்

பயோத ஸத்ருச விக்ரஹ - பயோருஹாக்ஷ - பலாச

ஸமுஹ நிக்ரஹ - பத்சிதாநுகூல - பயோதிதநயா

காமுக - ரங்காதிவாஸ - ரமாநிவாஸ - பாஹிமாம்

சதூரமுக சிவநாயக - சராசரேச -

சதூரபஜ வேணுநாயக - சலத்குடிலாலக -

சரணவரண ஸலப - ரங்காதிவாஸ - ரமாநிவாஸ-பாஹிமாம்

நிஜாநந ஜித சந்தரக - நிதீச நாத - நிவாரிதா -

கிலதூரித - நிருபமகுணராம - நிரவதிதயா

சோபித - ரங்காதிவாஸ - ரமாநிவாஸ - பாஹிமாம்

கண்டபாளயம் ராமபத்ராச்சாரியர்